

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

Nyomda és Kiadóhivatal

Brassó, Kapu-utca 60 szám. — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.

Helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható:

a kiadóhivatalban, Gross G. Polánek és Friedmann F. urak üzletében

Feloldó szerkesztő:

Dr. Vajna Gábor,

ügyvéd.

Szerkesztőség: Kapu-u. 60.

Értekezhetni:

d. e. 8—9 és d. u. 2—4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DÍJ:

2 hasábos garmondsor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 kr.
3 hasábos garmondsor 8 kr. Nagyobb és többszöri hirdetésnél kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

Nevelésügyünk érdekében.

Brassó, decz. 11.

(—s.) Nagyon nehéz és igazságtalan dolog mindjárt pálcát törni egy nevelőintézet fölött, mielőtt annak belső életéből némely — bár elég komoly beszámítás alá eső hiba szivárog ki a nyilvánosság elé.

Lehet, hogy az esetről rosszul vagyunk informálva, lehet, hogy csak valamelyik éretlen növendék okvetetlenkedése (a mi esetleg máshol is előfordulhat), vagy egyes tanár ügyetlensége (hisz azok is tévedhetnek) oka. Án a támadt bajoknak, nem pedig az egész intézet szelleme, mind annak dacára a Ferencz József nevelő intézet igazán nem tartozik azok közé az állami intézmények közé, melyek valaminagyon bírnák a magyar közvélemény rokonszenvét.

Ennek pedig nemcsak az intézet szelleme az oka, hanem talán az az óriási hiány állami fiu nevelő intézetekben, a melyet ez az intézet éppenséggel nem tudván pótolni, annál inkább kihívja a szenvedélyes kritikát.

Ugyanis nálunk égető szükség volt egy derék, egészséges állami intézetre, melyben a középosztály, a vidéki földbirtokosok s főleg az állami hivatalnokok fiait egyszerűen, okosan és mersekelt fizetésért neveljék, s helyette állítottak Budán a mágán és fertály mágán urfiaknak egy fiók Teresianumot, hol egy gyerek nevelése 1500, ezerötyszáz forintba vagy többbe kerül évenként s melynek főjellege, hogy — elegáns.

Meglehet a cél az volt, hogy főurainknak módot nyújtsanak magyar nevelésben részesíteni fiaikat, de én édes Istenem, hisz a főuraknak annyi módjuk és tehetségük van, hogy ők bizvást várhattak volna, míg a szegény magyar középosztály érdekeinek ápolása sürgetőbb szükség lehetne.

Igy aztán van egy drága intézet állami pénzen, a melyből ki vannak zárva azok, kik jogot tarthatnak rá

s a melyben azok, kik az életben mégis szerényebb sorsra és komoly munkára lesznek utalva, egyáltalán nem a helyes uton és módon neveltetnek.

Ezt tudja mindenki és ez magyarázza meg azt az animositást, a mivel a Ferencz-József nevelő intézet belső ügyeit és gyengéit tárgyalták és elítélték.

Visszaemlékezem ebből az apropóból a 96-iki nagy tornáünnepre, hol összegyűlt az ország minden iskolájának ifjúsága.

Mikor felvonultak végtelen sorban a vidám arczu, tarka sportruhákba öltözött kis és nagy diákok, minden csoport büszkén tekintgetve a maga herosára s annak dagadó izmaira, mikor egy-egy győztesüket diadalmasan vállukra emelték, mikor katonásan masíroztak, mikor merész ügyességgel tornáztak — a tribünök közönsége könnyes szemmel, dagadó kebellet nézte bennük a haza reménységét s csak bosszankodó szánakozással és éles gunynyal fordult el a katonai szalon maszkarába bujtatott Ferencz-József intézeti növendékek felé, kik tornászni ugyan éppenséggel nem tudtak, de gigerlis elokeloseggel hajtották meg hátukat s kardjukat hanyag eleganciával tartották előre a közepénél fogva.

Az affektált csoport, mely semmi közösségben nem érezte magát a többivel, nagyon is szolóan illusztrálta, hogy a Ferencz-József intézet egy exclusiv mágán intézet (annál rosszabb, ha nemcsak mágán fiúk nevelődnek benne), mely a maga nemében lehet igen jó, de semmikepen nem pótolja azt a hiányt, a melyet pótolni kötelessége lesz a kormánynak, mielőtt csak teheti.

Hány gyerek van, a kit igen bajos otthon nevelni, hány birtokost tesz tönkre, hogy fiait a legdrágább papi vagy privat intézetekbe vagy éppen a Ferencz-József intézetben kell taníttatnia, hány özvegy asszony nem bír a fiával, nem tudja felügyelni annak tanulmányait, mennyi szomorú példája van manapság annak a rendszernek, hogy

vidéki gyerekeket egészen alantas állásu műveletlen családokhoz kénytelenek adni nem is nagyon olcsó pénzen «kosztra» iskoláztatásuk ideje alatt!

Mindez sürgös szükségké teszi, hogy a fővárosban vagy környékén egy nagy méretű, vagy több, állami internátus és nevelőintézet létesüljön és nagy hiba volt a multban, hogy e helyett első sorban drága pénzen mágán nevelő intézetet állítottak.

A kormánynak vagy át kell alakítania a Ferencz-József intézetet, vagy pedig létesítenie kell mentől előbb egy egészséges nemzeti szellemű intézetet, melyben oly olcsón neveljék a gyerekeket s oly kifogástalanul, mint a katonai iskolákban (már katonai szempontból) teszik.

Hire járt egyszer, hogy Kőbányán terveznek ilyet, de aztán újra elhallgatnak vele.

Az új intézet szelleme pedig legyen első sorban magyar, aztán életképes, demokratikus és egyszerű. Nem szükséges, hogy lakájok szolgálják ki a fiukat, sőt a cipőiket is maguk takaríthatják, de ne legyen illetlen durva hang közöttük és neveljék őket ember-tisztelőkné, nem kell, hogy drága, fényes matinéekat rendezzenek örökösen, de tanítsák őket komolyan a tudományokra, nem kell, hogy a lovagias afférek iránt különös érzéket ébresszenek bennök süldő korukban, de az élet bátor és becsületes harczosaivá edzék őket. A demokratának éppugy kell a műveltség, a nyelvek, a táncz, esetleg a zene, a művészetek, mint a mágának, de azért a nevelése ne legyen felületesség, nyegliség, nemzetietlenség.

Külső fényben, czifraságban ne nyujtsa majd az intézet semmit, de legyen egészséges hygienikus berendezése, adjanak egyszerű, de jó tápláló étkezést, kitünő tanerőket, mert ott nem főurakat, de az ország leendő munkásait és vezéreit fogják nevelni.

És a mi fő, mindezt adja az állam olcsón, ha kell ingyen is például hivatalnokai fiainak, mert ha két-há-

romszáz forintnál többbe kerül egy-egy fiu elhelyezése, azt már a mi szegény középosztályunk meg nem bírja.

Neuhold Emil temetése.

Brassó, decz. II.

Szombaton délután tette meg utolsó útját Brassóban Neuhold Emil tábornok. Ekkor adták meg a kitűnő férfinak a végső tisztességét, polgárság és katonaság, mely őt egyformán szerette, nagyrabecsülte. Ez a bucsuzató szomorúan szép és fájdalmasan megható volt, méltó egy vitéz katonához s egy nemesen érző, derék ierfiúhoz.

A gyászos szertartás részleteiről a következőkben számol be tudósítónk: A gyászszertartás szombaton délután 3 órakor kezdődött az elhunyt Katalin-utca 1. sz. a. levő lakásán, ahol Schvörer Sebestyén, Illyés György és Fuchs Gusztáv lelkészek végezték a szertartást.

Miután a koporsót elhelyezték a halottas kocsin, megindult az impozáns temetési menet, mely egyike volt a legszebb s leg-szomorubb látványosságoknak.

A katonai konduktot, mely a menetet megnyitotta, Rieger Ferencz ezredes, az 50. gyalogezred parancsnoka vezette. Utána egy század huszárság léptetett lassan és komolyan Antunovic százados vezetésével. Majd a katonai zenekar következett, a „Marsche funebre” melabus akkordjaival, melyek minden szívet megrezegtettek.

A zenekar után az elhunyt tábornok gazdátlanul maradt háts lovát vezették. A lovat fekete takaró borította.

Ezután a koszorukat vivő kocsik következtek. Koszorukat küldték: Az elhunyt neje; A brassói m. kir. honvédség; A brassói honvéd tisztikar; Az 50. gy. ezred; Az 50. gy. ezred tisztikara; A 2. gy. ezred tisztikara; A 34. hadosztály tüzér ezred tisztikara; Az 1. huszárság ezred tisztikara; A kassai 34. gy. ezred; A marosvásárhelyi 62. gy. ezred tisztikara; A brassói tisztok nejei; Rieger Ferencz ezredes; Appel ezredes és neje Kassáról; Simmet család Kassáról; Gmeiner Gyula; Egy szalagnélküli anonym koszorú.

Ezután a papság haladt, majd nyomban utána a hat fekete tüzérségi lótol vont halottas kocsin. A halottvivó a 2. gyalogezred nyolcz altisztje volt s ugyancsak ez ezred altisztjei voltak a spalierek két tiszt vezetésével.

A halottas kocsin után egy altiszt párnán az elhunyt tábornoknak tizenegy érdemjelét vitte.

Most a pánczélos lovag alakja tűnt föl, bevezetve a tisztikar sorát, melynek élén Probst Emil hadtestparancsnok haladt több törzstiszttel. Itt láttuk Maurer Mihály főispánt is, majd utána a brassói hivatalok fejeit és küldötteit.

Kocsiban az elhunyt neje és sgora Bittó jött. Utánuk meg az 50. gyalogezred egy zászlóalja Lauterbach Lajos őrnagy vezetésével és a 34. hadosztály tüzérezred 4-ik ütege Pohl Albert kapitány vezetésével következett.

A menet a gyázháztól indulva a Lópiacson, Klastrom utcán haladt végig egész az Orientig. Onnan a Fellegvár alatt új utra tért, melynek közepén az egész menet megállt.

Az ut és a sétátér közt levő térségen

foglalt állást a két zászlóalj gyalogság és tüzérség.

Itt a halottat bezentelték, a zászlóaljak és az üteg tüzérség disztüzet adott. A szertartásnak vége volt. A tisztikar kocsikra ült s kikísérte a halottat az állomásig. Ugy szintén a század huszárság is. A többi katonaság, a papság és a közönség, mely nagy számban nézte végig a diszes temetést, visszatért a városba.

A halottat az esti személyvonat szállította Győrbe, ahol a legegyszerűbb szertartás mellett helyezték örök nyugalomra.

Az elhunyt lelkiüdvéért ma délelőtt gyászistentisztelet volt a brassói róm. kath. plebánia templomban. Az elhunyt özvegyén kívül az egész tisztikar s szépszámu közönség is megjelent.

Lelkészeiktatás Zajzonban.

Brassó, decz. II.

Tegnap iktatták be Zajzonban az ottani evangélikus egyházközség lelkészi hivatalába az ujonnan megválasztott lelkészt Rozsondai Károlyt, a ki eddig Rozsnyón, Gömör megyében működött mint segédlelkész.

Az ünnepélynek kiváló érdekessége: kölcsönzött az a körülmény, hogy Rozsondai Károly harmad magával volt jelölve a zajzoni lelkészi hivatalra, azonban míg a másik két jelölt eljött és próbaszónoklatával megismertette magát a zajzoniakkal és ő is megismerte Zajzont, addig Rozsondai Károly nem jött el, hogy a zajzoni ev. egyházban próbaszónoklatot tartson és így a zajzoniak, midőn mégis őt választották meg lelkészeknek, előtők teljesen ismeretlen egyént választottak meg és ezért természetesen a legnagyobb várakozással tekintettek azon nap elé, a melyen meglátják új lelkészöket és így megtudják, hogy tulajdonképpen kit is választottak meg, és szerencsés választást tettek-e, tetszeni fog-e nekik az általok megválasztott egyén avagy megfogják-e bálni a vakon előlegezett bizalmat.

Az első, a kik az új lelkészt megismerték és kíváncsiságukat kielégíthették Rab Sándor bíró, Godri Márton tanító, Balint Samu gondnok és Buna S. Márton egykori albíró voltak, a kik mint küldöttség a Brassóba megérkezett új lelkészt tegnap reggel üdvözölték és az egyházközségbe meghívták.

A tatrángi marton egy 200 lovasból álló banderium élén Buna István községi pénztárnok fogadta az érkező lelkészt, lelkes beszéddel, a mely becsületére vált volna akármely tudományosan képzett embernek. Buna István üdvözlő beszédére Rozsondai Károly szép beszéddel válaszolt, ékes szavakban köszönvén meg úgy azt a bizalmat, a melyet neki mint ismeretlennek az egyházközség előlegezett, valamint azt a szívélyes és ünnepélyes fogadtatást, melyben új hívei részesítettek. Ezután megindult a menet. Elöl a banderium nemzeti színű zászlókkal, utána fenyőgallyakkal és műviragokkal gyönyörűen feldíszített négyes fogaton Moór Gyula főesperes és Rozsondai Károly lelkész, majd az egyházmegye más lelkészei és a meghívott vendégek férfiak és nők vegyesen mintegy 30—40 kocsin.

Zajzon község határán Rab Sándor a község derék bírja, a község háza előtt Mátis Bálint a vármegyei jegyzői kar ezen kiváló tagja, az iskola előtt Pajor M. iskola igazgató, a paplak előtt Szórády Lajos előbb zajzoni most tatrángi lelkész üdvözölte az

érkező új lelkészt, a ki mindenütt a meghatottságnak szívből jövő szavaival válaszolt. Különösen megható volt az utóbbi jelenet, midőn az előd és az utód állottak szemben egymással és váltottak szívből jövő üdvözlő szavakat. A nép mindenütt siri csendben s a legnagyobb kíváncsisággal figyelt új lelkészének szavára és az egyre hatalmasabban felhangzó „éljen”-ek s az arczokról sugárzó örömteljes érzések azt mutatták, hogy Rozsondai Károly mire a templom elé érkezett, teljesen meghódította szívét új híveinek, a kik boldogan dicsekedtek a vendégek előtt, hogy milyen szerencsés választást tettek, milyen derék, szeretetreméltó lelkészt választottak — látatlanban.

Tizenegy óra tájban bevonult a főesperes követve Kiss Árpád csernátfalusi, Bohus Pál apáczai és Rozsondai Károly ujonnan választott zajzoni lelkész valamint a gyülekezet előljárói és más tagjai s a meghívott vendégek által, a templomba és ott az alkalmi egyházi ének elzengése után az oltár előtt Bohus Pál és Kiss Árpád lelkészek segédlete mellett buzditó beszéd kíséretében beiktatta Rozsondai Károlyt a zajzoni lelkészi hivatalba és átadta neki ennek jelölő a templom kulcsát, a bibliát és a szent edényeket, a mire őt úgy a segédkező lelkészek mint a főesperes megáldotta. Majd az új lelkész mondott buzgó könyörgést és áldást a gyülekezetre, a mivel a beiktatás megható szertartása alkalmi ének elzengésével véget ért.

Délután 2 órakor diszebed volt az új lelkész tiszteletére a Concordia szállodában. Részt vettek azon az egyházközség tagjain kívül az esperességek egy-két kivétellel összes lelkészei és egyházközségi felügyelői, a hétfalusi tanítók és általában a hétfalusi értelmiség színe-java. Előre is ki kell emelnünk, hogy a diszebed akár az ételt és italt, akár a rendezést tekintjük a legsikerültebbek közé sorozható. Falun ilyen közebédet ritkán lehet élvezni, sőt talán nem tölözünk, ha azt mondjuk, hogy akárhány városi rendezőség is tanulhatott volna ezen a közebédén; megtanulhatta volna azt, hogy miként kell rendet és fegyelmet tartani. Itt nem volt tolongás és kölcsönös oldalba lökdösés: kinek-kinek ki volt jelölve a maga helye és azt csendben foglalta el. Itt nem voltak sületlen vad tősztok össze-vissza: egymásután emelkedtek fel a tősztozók és mondták el pohárköszöntőiket és a több mint 200 tagból álló társaság még este 6 órakor is csendesesen és figyelemmel hallgatta a szónokokat, pedig a Fogarasi kitűnő ételei mellé olyan jó bor került az asztalra, külön ez alkalomra rendelve, a minőt még Brassóban is nehezen lehet kapni és a melynek jóságát semmi sem bizonyítja jobban mint az a körülmény, hogy többen a vendégek közül azonnal megrendeltek abból 15—20 litert otthoni elhasználatra.

Az első felköszöntőt Moór Gyula főesperes mondotta, lejtegetve az ünnepélyes alkalomból a lelkészválasztás fontosságát és éltetve a nap hőset az új lelkészt Rozsondai Károlyt, a kit nemcsak időrendben, hanem azon jó szellemnek és üdvös iránynak tovább fejlesztésében is utódául kíván tekinteni Szórády Lajosnak, a melyet Zajzon ezen kitűnő és rajongásig szeretett lelkésze működésével egyházközségében meghonosított. Bartha Károly tatrángi iskolaigazgató a vármegyei tanítók ezen nesztora magasról beszédben ürmosi Maurer Minály cs. és kir. kamarást, vármegyénk főispánját éltette, kiemelve azt a faradhatatlan és hazafias mű-

ködést, a melyet ő méltósága a vármegye érdekében a csángó községek javára évek óta kifejtett. A lelkes éljenzéssel fogadott felköszöntő után Szórády Lajos Moór Gyula főesperest, Rozsondai Károly a zajzoni egyházközséget, Tóth András a beiktatásnál segédkezett Kiss Árpád és Bohus Pál lelkészeket, Rab Sándor bíró az esperesség lelkészi karát, Kiss Árpád az egyházközségi felügyelőket, Bohus Pál Sánek András szolgabíró, Fejér Gyula az új lelkészt, Deák Sándor a községi előjáróságot Rab Sándor bíró, Buna István pénztárnokot s külön is Matis Bálintot a község hangyaszorgalmu és általános tisztelt és szeretett népszerű jegyzőjét, Buna István közs. pénztárnok az új lelkészt, Matis Bálint az új lelkész édes atyját id. Rozsondai József zombori lelkészt és az új lelkész testvérátját itj. Rozsondai József h. lelkészt éltette, a kik mindketten megjelentek a szeretett fiu illetve testvér beiktatásának ünnepén és ezáltal emelték annak tényét és megható voltát. Ezen felköszöntő után mindenki sietett úgy az idősebb mint az ifjabb Rozsondai Józseffel kocczintani és mindenki úgy érezte, hogy egyik Rozsondai rokonszenvesebb mint a másik és a három közül mindegyik mesterileg ért ahhoz az első alkalommal megfogni a szíveket és megnyerni azok szeretetét, a kikkel érintkeznek. Az idősb Rozsondai József azonnal válaszolt is a reá mondott felköszöntőre, és elmondva egyet más életének Zajzonra vonatkozó eseményeiből, az ifjan elhunyt zajzoni költő Rab Pistával való barátkozásáról, poharát Zajzon községére ültette. Rozsondai Károly Szórády Lajost, Moór Gyula főesperes a hétfalusi tanítói kart, Deák Sándor az ünnepélyen megjelent más vallásu vendégeket és ezek közt Bogdán N. zajzoni gör. kel. lelkészt éltette. Bogdán N. lelkész Moór Gyula főesperest, Gödri Márton az új lelkészt, Kocsis János, Donath Sándor főerdészt köszöntötte fel.

Este 6—7 óra tájban kezdett oszladozni a társaság, a mely mindvégig kitűnő, emelkedett hangulatban volt együtt és kiki magával vitte azt a kedvező benyomást, hogy ilyen gyönyörű, szépen lefolyt és sikerült ünnepélyt Hétfaluban még nem rendeztek és zajzoni közebed úgy az étel és ital jó minősége mint a rendes és pontos kiszolgálás valamint a kitűnő rendezés következtében sokáig mintaképe marad az ilyen alkalmakor rendezendő falusi közebedeknek. Épen ezért mulasztás volna, ha meg nem örökítenék e helyen Hétfalu monográfiája számára azoknak nevét, a kiket az egész ünnepélynek ilyen szép és rendes lefolyásáért az elismerés illet, ha el nem mondanók, hogy ezek az urak Szórády Lajos lelkész, Rab Sándor bíró, Matis Bálint jegyző, Buna István közs. pénztárnok, Pajor M. igazgató, Gödri Márton tanító, a kik mint bizottság az egyházközség által voltak az ünnepély lefolyásának intézésére felkérve.

Adjon Isten sok ilyen szép ünnepélyt a csángó magyar népnek!

Rozsondai Károly új lelkész urat pedig, mint lapunk régi kitűnő tollu munkatársát mi is a magunk részéről legszívesebben üdvözljük és neki sok szerencsét kívánunk új munkakörében!

HIREK.

Brassó, decz. 11.

— A kaszinó estélye nem halt meg csak aludott. Holnapra újra föltámad s pezsgő étellel, eleven, érdekes programmal fogja szórakoztatni a közönséget. Akik az első estélyen voltak, azok bizonyára ott lesznek holnap is, akik még nem voltak, nem tennék jól ha el nem mennének. Soha jobb és kedélyesebb időtöltést ezeknél az estéknél!

— A Brassómezei Magyar Iskolaegyesület választmánya e hó 14-én délután 3 órakor a kaszinó helyiségében ülést tart, melyre a választmány tagjait ezúton hívja meg az elnökség. Targysorozat: folyó ügyek, esetleges indítványok.

— Nyilvános köszönet. A brassói magyar protestans jótékony nőegyletnek a szegény iskolás gyermekek karácsonyisegélyezésére a következő adományok folytak be: Fekete Benőné öngysága 2 forintot, Bartos István egy pár cipőt, Péter Mihály 3 pár cipőt, Kovács Mózesné egy ruhára parkétot és egy pár harisnyát. — Fogadják a jószívű adakozók köszönetünk kifejezését. Kérjük egyszersmind azokat, a kik a szegények teltségélyezése céljából adakozni kívánnak, hogy adományaikat a Rezső-köruti ref. paplakba eljuttatni sziveskedjenek. A m. prot. jótékony nőegylet elnöksége.

— A »Brassómezei Tanító-testület« közgyűléséről szóló részletes tudósítást térszük: miatt lapunk holnapi számában hozzuk.

— Az első jég. A korcsolya-egylet tegnap nyitotta meg jégpályáját a közönségnek. Az akarat azonban jobb volt mint a jég, a sok göröngyre még a zene sem tudott elég harmonikusan játszani. Nem is voltak sokan, korcsolyázni pedig épen kevesen korcsolyáztak. Hanem a mi késik, nem marad s remélhető, hogy a jó jég sem késik sokáig.

— Zártkörű dalestély. A brassói ev. ref. egyházi dalárda tegnap este az »Orient« szálloda nagytermében tánczczal egybekötött zártkörű dalestélyt rendezett. A 9 pontból álló műsor öt számát a férfi-, női- és vegyeskar éneke képezte. Szavalt Házi Ignác, a ki épen úgy mint a monologot előadó Bernhardt Dezső több ízben megnevette a közönséget. Mindkét szereplő, de különösen Bernhardt Dezső elismerésre méltóan adta elő mondokáját. Szarvas Imréné urnő érzésteljes czimbalomjátékát a kellő hatással fogadta és jutalmazta a közönség. Jancsó Pál tenor szólója az est kimagasló pontja volt. Jancsó Pál valóban szép, kellemes és erőteljes tenor hanggal rendelkezik. A közönség zajos tapssal jutalmazta a szép éneket. A műsor után táncz következett.

— Beküldetett. Az utcák gyalog járdái minden városban arra szolgálnak, hogy azon a gyalogos emberek sétáljanak, vagy igyekezzenek dolgaik végzésére. Nálunk Brassóban pedig úgy látszik még arra is valók, hogy a cselédek, pék-inasok meg az utcázseprők két vagy négykerekű talyigájukat a járókelők nagy bossúságára, kényelmesen húzgálhassák s az amugy is szűkre szabott járdákat még jobban megsűkítsék. Nagyon megköszönné a járókelő közönség, ha a városkapitányság a kézi szekereket a járdákról erőlyesen letiltaná s a tilalom ellen vétőket szigorúan megbüntetné. Más városokban úgy tesznek, talán nálunk is véget vetne egy pár büntetés a cseppet se szép szokásnak.

— Német színház. Bauer Leo opera és operette társulata múlt szombaton kezdte meg előadásait városunkban. Szombaton a »Czigánybáró«, tegnap a »Boszorkányvár« című operettek kerültek előadásra. A nézőteret mindkét alkalommal szép számú közönség töltötte meg. Ma este az első operaelőadás, mely alkalommal »A remete csengettyűje« adatik.

— Lövöldöző asztalossegéd. Szász Ádám és Demkó Ferencz perlekedni voltak a kovásznai kir. járásbírósnál s hogy a per után támadt rossz izt leöblítsék, betértek a Mihály Albert vendéglőjébe. Még azonban meg sem izelték a dicső italt, már egy régebbi differencia alapján ismét szóváltásba elegyedtek. A szóharc vége az lett, hogy Demkó revolvert rántott elő s előbb az ott settenkedő Borbély Mihály zabolai lakosra lőtt, ki iránt szintén haragot táplált, de a lövés nem találta; azután Szász Ádámot lötte mellbe, de a golyó a bordák közt irányt tévesztve, bal karja alatt jött ki s így a sebesült sebesülése jelentéktelen. A lövöldöző Demkó Ferencz kézdivásárhelyi asztalossegédet rögtön letartóztatták s átadták a bíróságnak.

— Anyakönyvi kinevezés. A belügy-miniszter Fogaras vármegyében a zernesti anyakönyvi kerületbe Voda János községi jegyzőt anyakönyvvezetővé nevezte ki.

— A talált pénz fatuma. A napokban egy brassói oláh halárus átment Fogarasra a vásárra s ott hogy-hogy nem, elvesztette pénzét. Két atyafi egy oláh és egy szász meg is találta a pénzt s szépen megosztzkodva rajta, egymástól elváltak. Az oláh betért egy korcsmába, ottan jól bepálinkázott s elaludt. A káros embernek tudomására jött, hogy kik találták meg a pénzt, azonnal elindult azok keresésére. A korcsmában meg is kapta az egyik szerencsés t lálót, a ki kezeit zsebeibe tartva, jól aludt. Amint álmaiból felrázták kikapta zsebéből kezeit, s azok tömve voltak bankóval. Töreldelmesen bevallotta, hogy biz a pénzt ő és társa megtalálták, azon testvériesen megosztzkodtak, de hogy a másik hova ment azt ő nem tudja. Minden bizonnyal, hogy az okosabb volt és gyorsan tovább állott a énnel.

Táviratok.

A »Brassói Lapok« eredeti távirata.

Budapest, decz. 11. Széll Kálmán miniszterelnököt a király tegnap Bécsben magánkihallgatáson fogadta. A miniszterelnök azután Goluchovszkyval, Kállayval majd gróf Clary osztrák miniszterelnökkel értekezett. Este visszautazott Budapestre.

Bécs, decz. 11. Osztrák politikai körökben híre jár, hogy az átutalási eljárást a 14 § segítségével fogják életbe léptetni, mire a király egy fél évre maga fogja a kvótát megállapítani.

Prága, decz. 11. Ezer ötszáz péksegéd elhatározta, hogy a mennyiben főnökeik a kért béremelést meg nem adják, sztrájkot kezdenek.

Genua, decz. 11. Az Albenga mellett levő alagutban két vonat összeütközött. Négy utas szörnyet halt, tizenkettő súlyosan, husz könnyebben megsebesült.

J. Gräf és Tsa**3** ékszerüzlete **3**
Kapu-utca**Leggazdagabb választék ékszer arany és ezüst árukban**

továbbá szép választék China-ezüst-árakban.

Csak szolid áruk igen mérsékelt árak mellett.

Új tárgyak elkészítése, javítás, aranyozás és ezüstözés, valamint vésések mindenféle fémbe mérsékelt árak mellett pontosan és szolidan eszközöltetnek.

Sz. 18751—1899.

Hirdetmény.

Brassóban (Ó-Brassó hosszú Fűrlek) a város által építeni szándékolt első osztályú normál lakotanyánál alább felsorolt teljesítendő építési munkálatok biztosítása céljából a városi képviselő f. e. november hó 30-án kelt határozata alapján 1900 évi január 17-én d. e. 10 órakor a városi tanácsházban újból zárt írásbeli versenytárgyalás tartatik és pedig:

1. Föld- és kőműves munka	151700	frt
2. Beton munkák	13000	"
3. Tető betedés Thomán hornyolt cement lapokkal levezéssel együtt	9450	"
4. Kőfarago munkák	2600	"
5. Ács munkák	41000	"
6. Asztalos munkák	15900	"
7. Mazoló munkák	4400	"
8. Lakatos munkák	16900	"
9. Üveges munkák	3800	"
10. Badogós munkák	3800	"
11. Festő munkák	650	"
12. Burkoló munkák	2650	"
13. Különféle I. keresztszelvényű hengerelt és szögecselt vastartók, 10—12 mm-nyi erős hengerelt alatelemezek, Griedl féle szelvényű hullámlamezek, üres öntött vasoszlopok, öntött vasárnyékszék levezető csövek, kovácsolt vaspaulás ablakok és vízeldekagylók.	30200	"
14. Szellőztetésre berendezett vaskályhák és közönséges vaskályhák szállítása és felállításával együtt teljesen készen	4600	"
15. Agyagosövek szállítása elhelyezéssel és szereléssel	950	"
16. Ablak redőnyök szállítása és szerelése	300	"
17. Máztolt kőagyasövek szállítása felállításával és földmunkával együtt	2600	"
Összesen	304500	" o. é.

A munkák együttesen egy vállalkozónak vagy a külön munkanemek külön vállalkozóknak fognak kiadni.

Erről vállalkozni szándékozók azon felhívással értesítettek miszerint 50 kros belyeggel ellátott és lepecsételt írásbeli ajánlatukat legkésőbb 1900. évi január hó 17-én középeurópai idő szerint d. e. 9 óraig Sennell Alfréd városi tanácsnok urnál annál inkább adják be, mert később beérkező vagy potajánlatok figyelembe nem vetetnek.

Az ajánlatoknak az illető munkanemre tett előirányzati összegnek 5%-a mint bantapenz készpénzben vagy pedig ovadékos értékpapirokban csatolandók s az ajánlattevő lakásának pontos megnevezése mellett sajátkezüleg aláírandók.

Az ajánlatokban a költségvetési árakból az árendemény százalékokban valamint a teljes vállalati összeg számokkal és betűkkel kirando; az ajánlatnak tartalmazni kell azonkívül, hogy a vállalkozó az ajánlati és szerződési feltételeket ismeri és ő azoknak magát teljesen aláveti.

A vonatkozó építési tervek, műszaki leírás, költségvetések, városi egységek, továbbá az ajánlatok benyújtása alkalmával a vállalati egységek kiszámításánál számba veendő változások jegyzéke, valamint a részletes ajánlati és szerződésfeltételek a versenytárgyalás napjaig Sennell Alfréd városi tanácsnok ur irodájában betekinthetők, illetve lemásolhatók.

Brassó, 1899. december hó 7-én.

A városi tanács.

Az 1895 évi cairoi s az 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon díszoklávéllel s arany éremmel kitüntetve. Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodakban kitűnő sikerrel használt külszer:

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatása a test barminemű csuzos bantalmái, a. m. köszvény, csuz, reuma, ischias, asztma stb. ellen.

Hatása némely esetben meglepő, amennyiben gyakrabban idültabb eseteknél is már egyszeri bedorzsolással a fajtáimakat teljesen megszüntette.

Fog- és fejfajást 5 percz alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasítással 1 korona, erősebb üveg 2 korona 40 mler.

Főraktarak Budapestén: Török József ur gyógyszer-tárában, Kuray-utca 12. és dr. Egger A. ur gyógyszer-tárában, Váci-körút 17. sz. — Ugyisint a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszer-tárában, valamint a készítő

WIDDER GYULA gyógyszeresznél S.-A.-Ujhely.

Videki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Ugyisint Brassóban: Roth Victor, gyógyszer-tárában a „medvéhez”; Kelemen Ferencz, Jekelius Alexina, Sennell Alfréd és Friedrich-Stenner gyógytárában Meias Ed. Victor urnál Kőhalomban.

Pályázati hirdetmény.

A vízlecsapolási munkálatok kiadása céljából a brassói határon, a Tömöspatak (Rossbach,) továbbá a Vidombák és a Lauter patak egy részének és mellék-csatornái szabályozása által, miknek elvégzési költségeit a m. kir. kulturmérnoki hivatal körülbelül 23.000 frtban irányozta elő, az ajánlati tárgyalás 1899. december 28-án d. e. 10 órakor fog a városi gazdasági hivatal irodájában megtartatni.

Csakis oly ajánlatok fogadtatnak el, melyek az valamennyi szabályozási munkálatokra vagy csupán a Lauter patak és mellék-csatornájának szabályozására, vagy pedig a Vidombák és Tömöspatak együttes szabályozására vonatkoznak, mivel a Vidombák és Tömöspatak szabályozásai egymással összefüggésben állanak s azért külön más pályázónak ki nem adhatók.

Vállalkozni szándékozók, kik az összes szabályozási munkálatokra pályáznak, tartoznak ajánlatukhoz bantapenzül 1000 frtot, azok a kik csak a Lauter patak és tervezett mellékcsatornájának szabályozására pályáznak, 400 frtot, végül azok, kik a Tömöspatak és a Vidombák szabályozási munkálatainak elvégzésére pályáznak 600 frtot készpénzben vagy tőzsdékos értékpapirokban mellékelni.

Az ajánlatok szabályszerűen bélyegezve és lepecsételve lent nevezett határidőig a brassói határon történő vízlecsapolási munkálatok végrehajtó bizottságának előírt elnökéhez nyújtandók be, és számokkal és betűkkel pontosan kifejezve kell legyen az előírt egységarból elengedni szándékolt százalékokt ugyszintén azon nyilatkozatot is, hogy pályázó a tervek méreteket, költségelirányzatokat, pályázati és szerződési feltételeket pontosan ismeri s azoknak magát feltétlenül aláveti.

A tervezetek, költségelirányzatok, pályázati és szerződési feltételeket az ajánlati tárgyalás előtti napig a tek. m. kir. kulturmérnoki kivatalban — Bolonya, Gassmajor utca 12 sz. — vasár- és ünnepnapi kivételével naponta d. e. 11 és 1 óra között betekinthetők.

Végül meg világosan hangsúlyoztatik, hogy egyenlő avagy csak csekély külömbséget feltüntető ajánlatok közül a szakértők ajánlatát azon vállalkozók ajánlatát fölött, kik nem szakértők, elsőbbséggel bírnak, s ez esetben a szabályozási munkálatok elvégzése a szakértőknek fognak atadni.

Brassó, 1899. december 8.

A brassói határon történő vízlecsapolási munkálatok III. csoportjának állandó végrehajtó bizottsága.

Alexius Oszkár
elnök**TAKAREKOS HÁZIASSZONYOK!**

tudomására hozzuk, hogy nálunk naponta

Friss disznóháj valamint szalonna

kockára vágva és olvasztásra előkészítve

kiloja 46 krert kapható,

Fleischer M. és Társa.**A legszebb meglepetés egy jól sikerült arczkép.****Csak 3 frt. (Szénrajzok!) Csak 3 frt.****Krétarajzok.**

Megfakult fényképek után is, brilliansabb és plastikusabb kivitelben mint a fénykép nagyítások: 55—68 cm nagyság melikep 7 frt aczelmetset modorban 10 frt. Pastellrajzok 12 frt. Olajfestmények 25 frt és feljebb.

Művészi kivitelben készülnek.

Sulák J. F. „Fortuna” Arczképfestészeti

műtermében, O-Brassó Hosszu-u. 28.

Ugyanott Üvegfestészetet (chrome) rajztudás nélkül is bárki rövid idő alatt megtanulhatja.

Videki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Elvett: mindenkit kielégíteni.